

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

hereditas denegauerit ducere l. ita stipulatus
 in f. de uerb. oblig. §. poenae institui. de le
 §. cum ibi not. in f. de uerb. obliga. sed
 etrum unquam fuisse requisitum, nec
 negauisse, seu noluisse ducere, ergo &c.
 tertium, q. permillum fuit vxori insti
 tuere &c. quia videtur primo f. fuisse per
 de hereditate, & sic vniuersaliter dispo
 nentes, & in ultima uoluntate iuxta l. i. & p
 de hared. uel actio. uend. l. hareditas f. de
 l. hareditas f. de petit. hared. non autem de
 regularibus, & particularibus particulariter,
 dico, q. ex quo D. Catherina fuit grauata
 fideicommissum restituere Petro, ipsa tene
 re restituere quartam partem totius heredi
 tatis Petro, non obstante, q. habuerit licentiam
 q. ne fideicommissum fuerit frustrato
 rum, dicendum est illam teneri ad referuan
 dam partem totius hereditatis per textum
 contra rogatus, & in corpore uide sumitur
 & ideo non potuit ipsa alienare bona in
 fideicommissi gratia, bona fides. n. in f.
 licentia ut in l. Titius cum ibi no. per
 Treb. Quinimod si ipsa aliquid aliena
 uit fuerit in locum eius subrogatum, id
 est fideicommissum subiectum adeo, q. omne,
 & supererit de hereditate, dicitur
 omnis subiectum imperator in fin. cum l.
 de leg. 2. & ad minus quarta pars, ut supra
 in d. c. i. de seu. non hab. propr. nat. ubi licet
 quando feudum in totum non extinguit,
 uocatur naturam feudi, ut ibi h. ita et in casu
 huiusmodi. Et ideo infertur, q. si D. Catherina
 ut uia bona fide, & animo interuertiendi fi
 dem alienauerit, uel aliquid tale factum p
 non debet nocere Petro fideicommissa
 re consequi debeat omne id, quod in ha
 reditate, ut in d. l. Titius, & ibi gl. & alij, &
 contra rogatus. Propterea posset cogi d.
 c. i. cauere cum fideiussore de conseruan
 tis, ut in d. l. Titius, & in d. auth. contra roga
 tus, cum archimedoram cum similib. C. ut
 leg. 7. Nec sufficit in casu nostro ad exclu
 sionem Petri, q. ipsa D. Catherina fecerit testa
 mentum, ut facere uelit, nisi testis illud sit solenne,
 testium habuerit, ut quia haeres institutus ha
 erem adiuuauit, & capax fuerit, ut in d. l. i. in
 testibus, & legit. hared. & instit. de hared. ab
 intestato, & in d. l. intestatus. Incertum ergo est,
 an appositum in testis sit defectiuum, uel extin
 ctum, itante hoc dubio, ex quo possibile est, q.
 fideicommissum in persona Petri, pot. peti,
 Catherina satisfecit de conseruandis bonis, &
 bona fide, quia sibi data fuerit potestas alie
 re iura praallegata, & argo Liubemus C. ad
 l. i. Et hac pro nunc sufficiat. Laus Deo.
 S. M. A. R. I. V. M.
 in casu quo, & tunc, & eo casu in substitutionibus
 apparet.
 de decedere non dicuntur, qui non nascuntur.
 facta in casu mortis unius iam nati, & plurium na
 scuntur, qui essent haeredes instituti, locum non habet, si il
 li nati non essent.
 dicuntur non nati.
 facta in casu mortis plurium postumorum locum
 non habet, si tantum postumo nato, & moriente: Declarat.
 in l. 7. quando ageretur de exclusionem matris, & perso
 nae de qua propter minus dilectam.
 in l. 7. & fideicommissis particularibus facta
 in non casu ad alium non extenditur, licet in vna

- ueritate hereditatis secus sit; Contra nu. 40.
- 7 Substitutio facta Titio, si uiuo testatore decedat, locum non ha
 bet, si eo mortuo nondum adita hereditate decedat.
 - 8 Substitutionem factam expresse in uno casu ad alium etiam si
 similem, & rationem eandem, uel maiorem habentem non pos
 se trahi plurimi doctores uoluerunt, pluraque iura hoc pro
 bare uidentur num. 9.
 - 10 Substitutio fideicommissaria debet specificè verificari in casu,
 uel conditione expressa, & non ad alium trahi: Secus est in
 vulgari substitutione, & quare.
 - 11 Substitutionem factam, & restrictam ad unum casum verifi
 cari in alio simili, imò ad casum quoad uerba oppositum, sed
 quoad effectum similem extendi multa iura probant.
 - 12 L. fin. C. de posthu. hared. instit. Et l. commodissime ff. de libe. &
 posthu. concordantur, & declarantur.
 - 13 Extensio fit in testamentis, & substitutionibus ad casum omis
 sum, ubi cumque constat testatorem de casu omisso idem fuisse
 dispositurum, si interrogatus fuisset.
 - 14 Substitutio facta sub pluribus conditionibus copulatiue locum
 habet, conditionibus omnibus adimpletis.
 - 15 Substitutio facta Titio, si Titius, & descendentes omnes mascu
 li sui decesserint, & decesserint, ita quod nullus extet, uel extra
 re possit, locum habet Titio tantum moriente, & nullis alijs
 ex eo descendibus natis.
 - 16 Vniuersalis oratio pluraliter concepta in uno tantum quando
 que verificatur, & locum habet.
 - 17 Haec uerba ita quod declarant, & determinat praecedentia.
 - 18 Deficere, & decedere in substitutionibus ad quos referatur.
 - 19 Masculinitati, familiae, & agnationi quando testator provide
 re uoluisse censetur.
 - 20 Substitutio fideicommissaria facta in uno casu, & sub una con
 ditione etiam in alio casu, in quo effectus idem sequeretur, lo
 cum habere potest.
 - 21 Condicio necessaria ad effectum actus maxime in substitutione
 dupliciter potest considerari.
 - 22 Fideicommissum ex prohibitione alienationis quando inducat.
 - 23 Excludens magis dilectos, & testatori proximiores ex illius di
 positione multo magis remotiores, minusq. dilectos excludit.
 - 24 Verbum descendentes est collectiuum plurium graduum, & personarum.
 - 25 Vocati per nomen collectiuum quomodo, & quando, & quo or
 dine admittantur.
 - 26 Exclusio per sententiam, aut aliter vno ex uocatis per nomen
 collectiuum, admittitur sequens in gradu.
 - 27 Substitutio fideicommissaria quando facta est alicui simpliciter
 per verbum substituo, non ipse, sed haeres sui grauati censetur.
 - 28 Haeres grauatus, de restituendo qua actione ad restituendum
 bona restitutioni subiecta possit conueniri.
 - 29 Sententia lata in possessorio non uocet agentis petitorio etiam
 inter easdem personas, & nu. 48.
 - 30 Substituens substitui, primo substituto deficiente, dicitur substi
 tutus primi instituti.
 - 31 Extensio in substitutionibus uitandi absurdi causa quandoque
 fit, & quandoq. non, & nu. 37.
 - 32 In substitutione fideicommissaria uocati in ea admittuntur, et
 si aliquis casus illius expressus non euenierit: fitq. extensio ad
 casum etiam diuersum, modo eundem effectum importet.
 - 33 Substitutio vulgaris in uno casu expressa ad alium regulariter
 extenditur.
 - 34 Fideicommissariam fuisse substitutionem, quomodo cognoscatur.
 - 35 Substitutio facta per uerbum commune cum distributione tena
 poris quando fideicommissum continet.
 - 36 Substitutionem factam expresse in uno casu ad alium extendi remissue.
 - 37 Io. Andr. in addit. Spec. in tit. de testa. in §. in primis in addi.
 magna in 3. q.
 - 38 Vulgaris expressa pupillarem tacitam non continet ad matris
 exclusionem, neque tunc de casu ad casum extenditur.
 - 39 Compendiosa facta filio impuberi per uerbum commune, matre
 in medio

- in medio existente, pupillarem non continet, sed omni tempore dicitur fideicommissaria.
- 40 L. pater seuerinam in prin. ff. de cond. & demonst. declaratur.
- 41 Sententia, siue res iudicata contra unum ex heredibus, seu fideicommissariis lata alij heredi, seu fideicommissario, qui esset de comprehensis in testō, & ex eadem causa iure proprio ageret, non nocet: & quomodo hoc sit verum, declaratur.
- 41 Exceptio rei iudicate contra unum ut alteri quoque obstat, quid requiratur.
- 43 Sententia super re plures, æque principaliter tangente lata contra unum agentem quando alijs quoque noceat, & quando non.
- 44 Sententia contra illum, qui est heres purus, lata non nocet coheredi sub conditione.
- 45 L. ex contractu ff. de re iud. declaratur.
- 46 Sententia contra heredem, uel unum ex legatarijs, aut fideicommissarijs lata qñ alijs substitutis, & fideicommissarijs noceat.
- 47 Alex. in l. sepe col. 9. vers. item ex his inferitur ff. de re iud. declaratur.
- 49 Scientia qua, & quando requiratur ad hoc, ut sententia contra unum lata alteri tertio noceat, & nu. 5. 1. & 5. 2.
- 50 Scientia alicuius de re aliqua non probatur per publicam uocem, & samam de re illa.
- 52 Sciētia simplex absq; intimatione, & notificatione qñ nō obstat.

E P I T O M E.

Substitutio facta per hæc uerba, & casu, quo Titius, & eius descendentes instituti, & substituti oēs deficerēt, & decederēt, ita q nullus extet, uel ex tate possit, tūc & eo casu, & nō primo, nec ante, uel aliter maiores natu descendētes ex Alberto substituti dicant, locū hēt ēt descendētes p̄dictis non natis.

Sciētia lata 3 unū ex heredib. seu fideicommissarijs alteri coheredi, seu fideicommissario nō nocet, quin ipse p̄tra eandem p̄sonas ex eadem cā agere possit, etiā si simpliciter, & extraiudicialiter tñ litē motā scierit, & quō sciētia hoc in casu p̄iudicare possit.

C O N S I L I U M C I I.

IN casu ad me transmissō, uiso testō Ioannis de Bardis, & cōsideratis quibuscūq; quæ iudicia inter D. Iacobum ex una, & inter filias dñi Angeli hæredis instituti ex altera agitata concernunt, super tribus esse principaliter insistentium arbitror, quorum primum est, utrum conies Albertus iunior, qui est de descendētib. masculis Alberti antiquioris, & in quo oēs qualitates in testō requisitæ concurrunt, ex substitōne secundo loco facta ad bona immobilia, de quib. in dictō testō, admitti possit, exclusis filiabus d. D. Angeli. Secundum est, p̄supposito illum posse admitti, an ex snijs 3 D. Iacobum laris, q̄ in rem iudicatam transierunt, excludat. Tertium est, p̄supposito, comitē Albertum habuisse notitiā de iudicio, & de dictis snijs, utrum hmōi sciētia ipsi p̄iudicauerit: & q̄ sciētia fuerit necessaria ad excludendum illum a p̄senti iudicio, & in quo p̄iudicare potuerit. ¶ Ad primum redeundo, super quo maior p̄sentis p̄sultationis difficultas p̄sistere videtur, q̄ p̄fatus comes Albertus ex substitōne secundo loco facta admitti nequeat, p̄t ex plurib. demonstrari, primo, quia non euenit casus substitōnis, sub quo maiores natu masculi descendentes ex Alberto dño de Auernio uocati fuerunt, cum dicta substitō sit per hæc uerba facta, & casu, quo d. Angelus hæres primo loco institutus, & eius descendentes, ut supra, uocati, & instituti, & substituti oēs deficerent, & decederent, ita q nullus ex eis extet, uel extare possit, tunc & eo casu, & non primo, nec ante, uel aliter & c. ¶ q̄ uerba & casu, quō & c. & illa tunc & eo casu important, ut substituti dumtaxat

admitti possint præcisē in casu notatim expresse, & non in alio: & hoc ex mente, & uoluntate testatoris, quæ ex hmōi uerbis colligitur ad tractatū per Anch. in confi. 357. col. 3. uers. 3. & per Roma. in confi. 131. in uers. secundo, & in confi. 138. Dec. in confi. 99. uiso puncto & c. col. 3. Ancha. in c. Ramus ibi que Barba. in col. 86. de testa. in substitōne ff. de vul. & pup. & Soc. in confi. 138. li. 3. col. 4. inquit, hoc uerba facere condonalem, ergo substitōnem præcisē casum notatim, & in indiuiduo expressum relinquant, quia conditio debet in forma specifica, & expressa, & non per equipollens, nec in casu simili impleri l. mātius, l. qui heredi ff. de cond. & dem. Bar. & alij in l. Gallus §. & quid si tñ ff. de libe. & posthu. & hī latius per Soc. in dictis consilijs. Sed maiores natu ex descendētib. masculis Alberti antiquioris uocati fuerunt in hoc casu, uel si Angelus, eiusq; descendentes instituti, & substituti oēs deficerent, & decederent, ita q nullus ex eis extet, qui casus non euenit, sed alius: qñ licet Angelus ipse defecisset, non tñ defecisset, nec defecissent descendentes sui masculi, quia nati non fuerunt, nec in rerum natura existerunt, & decedere, seu defecere nequeunt, qui non nascuntur, cū nō entis nullæ sint qualitates. I. si ita stipulatus cum ibi nō ff. de verb. oblig. nō in c. consilium de obseruac. iur. ergo uerum non est, ipso Angelo solo decedente, q̄ oēs decederint: nā hæc vñ concepta in plurali numero non in uo, sed in pluribus uerificat, Bar. in procem. ff. de Bal. in l. in testō in 6. q. C. de test. mil. l. h. is, qui dicitur §. utrū ff. de reb. dub. ¶ Secundo facit id, quod uoluit Paul. de Cast. in confi. 14. alias 220. vñ. & c. consideratis in 1. lib. ubi casus occurrentis decisionem ponere vñ contra comitem Albertum agentem ex substitōne: casum namq; ibi ponit, in quo testator substitutiōne fecit in casu mortis plurium masculinorum prius institutorum, uel 3 Nicolai iam natū, & posthumorum nasciturorum dicendo, & si comitatus dictum Nicolaum, & alium, seu alios masculinos decedere sine liberis & c. euenit, q̄ nullus natus fuit, sed solus Nicolaus mortuus est sine liberis, & ibi consuluit, q̄ substitutus admitti non deberet: qñ cum fuerit substitutus in casu, quo Nicolaus & alij nascituri morerentur, ad hoc ut substitutus potuisset admitti, necesse erat non modo Nicolaum tantum se mortuum, sed alios quoque nascituros, & hoc p̄ copulam inter Nicolaum, aliosq; nascituros apposita, quæ oīum morientium concursum requirit, & hæredes plures ff. de cond. insti. l. is, qui ducenta §. si quis ita cum sequen. ff. de reb. dub. cum similit. in l. eto p̄supponitur nullum alium fuisse natum, p̄t ēt in occurrenti casu, ergo nec mori potuisset, qui uiuens moritur l. qui duos §. 1. ff. de manum. testam. mors namq; est priuatio uitæ, & camq; soluit in actu de nup. in §. deinceps, & ubi nō est habitus, & c. priuatio esse p̄t l. decem ff. de uerb. oblig. l. mātius de hered. insti. Vnde cum solus Nicolaus mortuus fuerit, prout in casu nro solus Angelus, idcirco extitit conditio, seu casus substitōnis, quæ in casu plurium morientium concepta fuit: itaq; hic casus testatore fuit omisus. Quo fit, ut dispōnī iuris cōt relinquantur l. cōmo diuillimē ff. de lib. & posthu. & Spec. in tit. de testa. in §. in primis in f. magne adu. tionis, & ubi in 4. q. uoluit substitōnem factam in plurium posthumorum, si oēs decederent, non habere locum in casu unius posthumi, arg. d. l. cōm diuillimē, & per ea, quæ hāc in c. susceptū de re iud. in 6. in gl. 5. ubi ēt multa ponit exempla, quæ omnia probāt omisum pro omisio haberi, quāuis casus

ad acquiescit, qđ uoluit Old. in cōf. 142. factū
est, ut si iđe consiliuit, & p̄dicta s̄m p̄fatos
procederent, ēt si unus t̄m posthumus
natus: qm̄, cum testator dixerit, posthumos
faciunt, & si oēs p̄fati posthumi decesserint, talem
testator, uno t̄m nato, & postea moriēte, sermo il-
lus plurali prolatus nō verificat, ut p̄ lo. And.
ubi. Vnde quis in occurrenti casu Angelus
inter uicū filiū masculū, qui sibi p̄decessit, nō
esset casus subfōnis per p̄dicta: faciunt ēt
ad p̄positū ea, qđ uoluit lo. And. in d. addi.
occurrit & c. & Oldr. in cōf. 177. testator & c.
occurrit Alex. in cōf. 1. lib. 1. ¶ Tertio hęc con-
silia ex iis, qđ h̄r in l. pater seuerinam ff.
& demon. per Paul. Cast. & p̄ Rayn. de For-
ma subfōnis, & per Imol. in d. l. pater seue-
rinam, qđ licet subfō in uno casu facta, & ex-
tendat ad aliu casum, qui similis quoad effectū esset,
ut d. l. Gallus §. & quid si t̄m, & in l. mulier in
Trebb. com. simil. t̄m illud p̄cedit in subfō-
nis, uel fidei cōmissariis factis in uniuersita-
tibus, uel ibi: secus in subfōne facta in lega-
tis cōmissis particularibus & singularibus
pater seuerinam, ubi Paul. inquit, qđ Bal. per il-
lum quendā doctore obmutescere, qui ob
memoriā p̄fitebatur se ex tpe super
testamentarū voluntatum materia respon-
sum interrogatus a Bal. quia in lege caueretur, qđ
facta in legatis in uno casu non extenditur
in simili, obmutuit, & tandē Bal. ei text. illū
sed nos sumus in subfōne facta in fidei cō-
missis particulari de certis bonis, & non de h̄rēda-
tis quotta, cum post mortē Angeli h̄rēdis
maiorumq; descendentiū masculorū descē-
deret Alberto uocati fuerint ad domum, & ad
ita dixerim, p̄deria; qđ quidē d̄r fidei cō-
mittere ad ea, qđ uolunt doct. in l. quories C. de
testam. & alij in l. ex facto la grande, & in
extremo ff. eo qđ fideicom. particulare est p̄-
scriptum legato singulari, ut in l. ff. de lega.
C. commun. de leg. ergo subfō facta de descen-
dentibus Alberti, & expressa in casu mortis Ange-
li, descendentiū mortui non dēt ad ca-
sum quo Angelus dūtaxat mortuus fuit sine de-
centibus masculis, qui nunq̄ in rerū natura extite-
runt hic est alius, & diuersus casus ab expresso,
ut lo. And. Oldr. & Paul. Cast. in locis p̄ximē
Quarto ad idem facit, qđ uoluit Ang. in l.
ultima ff. de acq. h̄r. & in l. ff. de vulg.
ubi dicit se consuliisse Florentiā in quodā
quo testator h̄rēdē Titium instituit, & si
uo uiuo decederet, Caium substituit: Conti-
nens decessit testator mortuo, h̄rēditate
Caius Ang. ibi inquit locū non fuisse subfōni:
p̄positū facit, qđ in simili uoluit Bar. in d. l. si
in ff. de vulg. & pupil. ubi subfō facta, si me
monet, d̄r facta uo tpe, ergo ad aliud tps, scilicet
mortuo, extendi non dēt l. si ita quis ff. de
vul. pup. idē uoluit Ang. in l. si pater filium eo. til.
p̄ illum tex. qđ subfō facta in uno casu non
ad aliud casum sibi oppositum: qđ ēt gl̄ibi no-
tā Ang. & Aret. in l. cum h̄rēs §. qui ex parte
h̄r. & in l. si mater in fi. & in l. r. ff. de vulg.
in casu n̄ro facta fuit subfō in casu, quo
si sui descendentes oēs decederent, ergo non
extendi ad casum, in quo descendentes mori
non potuerunt, ut quia nati nō sunt: hi namq; casus
p̄positi, & oīno dissimiles, vcz nati, & non na-
ti, & non posse mori, ergo & c. ¶ Quinto t̄ p̄-
fatos faciunt plura, qđ in diuersis casib. allegant

à plurib. doct. maximā auctoritatis in plurib. diuer-
sisq; suis consilijs, qđ subfō facta, & expressa in uno
casu trahi non possit ad aliū casum ēt similē, maio-
remq; uel similē rōnem habentē, ut per Soc. in con-
si. 203. 228. & alios, quos supra in prin. allegaui. Fa-
ciunt ēt plura, qđ pro rōnib. dubitādi allegant plures
qui p̄ alia parte cōsulerunt, qđ subfō expressa uno
mō, & vno casu locum ēt habeat in alio simili casu,
ueluti fuit in l. in cōf. 148. 203. & 228. lib. 2. Soc. in cō-
si. 92. in vlt. col. lib. 3. & in cōf. 6. & 52. lib. 1. Dec. in
cōf. 238. col. 3. in 2. vol. Rom. in cōf. 56. & Alex. in
d. cōf. 1. lib. 1. in princ. ¶ Sexto t̄ pro hac parte fa-
ciunt plura iura, in quib. probat subfōnem, seu aliā
dispōnem factam in uno casu ad aliū extendi non
posse, imō casum omisum haberi pro omisso, ut
est tex. in l. cōmō dissimē ff. de liber. & posth. in l. pa-
ter seuerinam. ff. de cond. & demon. in l. si cum dorē
in princ. ff. sol. matr. sed si mors ff. de donatio. inter
virum, & vxor. l. pacta conuenta ff. de pact. dotal. ¶ VI-
timo v̄r. t̄ qđ subfō facta de descendentiis. Alberti
non possit habere locum, qm̄ ea fuit fidei cōmissa-
ria, & ideo facta in uno casu, uel sub vna condōne
nō pōt dici, ut locum habeat, nisi in casu expresso,
& in forma specifica, & non per aequipollens, nec in
casu simili: nā & si vulgaris in uno casu cōcepta ad
aliū casum extendat, t̄m secus dicendum est in fi-
dei cōmissaria, quia vulgaris subfō fit sub condōne
ad effectū actus necessaria l. cum proponas C. de h̄-
red. institut. Bar. in l. ff. de vul. & pup. & in d. §. & qđ
si t̄m, ideo nil mirum, si talis condō pōt per aequipol-
lens, & in alio casu adimpleri, dummo effectus se-
quatur, ut per Bar. in d. l. & in d. §. & quid si t̄m: At
in fidei cōmissaria oīs conditio est voluntaria, non
autē necessaria, cum possit purē fieri iuribus vulgari-
bus, ergo specificē, & in casu suo debet adimpleri l.
maius, & l. qui h̄rēdi. ff. de cond. & demon. Bar. &
oēs cōiter in d. §. & quid si t̄m. ¶ Præmissis t̄m non
repugnantib. s̄riam s̄riam in occurrenti casu uerio-
rem esse arbitror, qđ comes Albertus tanq̄ maior
natu, qui successit in parte castri de Auernio, possit
admitti ex subfōne in testō Ioannis facta: In quam
s̄riam plura infra dicēda me adducunt, & in primis
multa iura, qđ solent allegari in d. §. & quid si t̄m, &
in l. ff. de vulg. & pup. Imol. & Moder. ubi ego ēt la-
tissimē dixi in ca. Rayn. de testa. ad probandū,
qđ t̄ subfō facta, & restricta ad unum casum in alio
simili uerificatur, imō ad casum oppositum quoad
verba, sed quoad effectum similem extendunt: Et in
ter alia iura allegat l. si. C. de instit. & subf. sub cōd.
fac. iūctis ibi not. per Bal. ubi subfō facta sub con-
ditione, si posthumus non nascatur, extendit ad ca-
sum, qm̄ natus fuisset, quia p̄riorū eadem esse dispō
debet, nisi diuersitatis rō militet. Igif in casu occur-
renti subfō facta de descendentiis Alberti in casu,
quo Angelus, suiq; descendentes oēs morerentur,
debet locum habere, si descendentes nati non fue-
rint. Adduco ēt tex. vulgatum in d. l. Gallus §. & qđ
si t̄m, in l. mulier in prin. ff. ad Trebb. & in l. si mater C.
de instit. & subf. sub cond. fac. ubi institutio, uel sub-
stitutio facta à matre de filio sub condōne, si pater
eum emancipauerit, locum h̄r, si pater mortuus
fuerit, quia testator effectum considerauit, qđ patri
per filium non acquireret; prout in casu n̄ro Ioan-
nes testator hunc effectum considerauit, qđ bona ad
illos de familia sua pro conseruatione dignitatis, &
notis ipsius peruenirent, ueluti infra dicetur. Ad idē
optimus est tex. in l. si. C. de posth. h̄r. inst. ubi insti-
tutio posthumi, si natus post mortē testatoris infra
decē menses, locū habet ēt, si posthumus uiuo testa-
tore nascetur, item & ē 5, ut ibi: quod optime ad ca-
sum

sum nostrū facit. Neq; huic obstat rex. in d.l. cōmo-
dissimē ff. de liber. & posth. qui de directo vř aduer-
sari tex. in d.l. si. ¶ Quia ex d. Bart. & aliorū in utroq;
12 loco, ac ex uerbis Bar. in d. §. & quid si tñ colligitur
solutio, q̄ in d.l. si. institutio facta in uno casu porri-
git ad alium diuersum, quia ibi cōstabat de mente
testatoris, q̄ ex uerbis colligebatur, q̄ ē in casu o-
13 misso institutio locū haberet. ¶ fm Alex. & alios in
d.l. si. si testator de casu omisso fuisset interrogatus,
idem in illo disposuisset, propterea ibi fit extensio,
ut in l. Titius §. Lucius ff. de libe. & posth. & in l. tale
pactū in si. cum gl. ff. de pactis, las. in consi. 148. lib. 2.
col. 3. l. si extraneus cum ibi not. ff. de cond. cau. dat.
cau. non sequu. facit qđ uoluit Roma. in consil. 6. &
Alex. in consi. 98. lib. 4. qui dixit, q̄ subfō facta filio,
si ipse erit presbyter, locū habet in casu, quo nō ef-
fet, quia matrimoniu contraxisset, & decessisset sine
filijs, nam testator idem disposuisset, si de hoc fuisset
interrogatus, item quia effectum considerauit. Vel
aliter dici pōt, q̄ in d.l. fin. testator credebatur posthu-
mum suum nasciturum statim post eius mortem,
cū is esset ferē in articulo mortis cōstitutus, at in d.
l. commodissimē secus. Quare in terminis d.l. fin. q̄
testator, si cogitasset posthumum fuisse in eius uita
nasciturū, idem disposuisset, ne eius testm rumpere-
tur, ideo instituendo posthumū, qui nascetur post
mortem suam, talis institutio ad posthumum, qui
nascetur in uita, trahit. Sed in d.l. commodissimē te-
stator credebatur posthumum posse nasci in uita, &
post mortem, idcirco ponēdo, & exprimendo unū
casum solum, vř dumtaxat, modum, & non effectū
cogitasse. At, ueluti infra dicitur, testator in casu
nostro considerauit effectum, ut bona sua fideicō-
misso subiecta ad illos de familia de Bardis trāsiret,
ergo nō refert, an in certo casu fuerit facta subfō,
quia locū in alio simili habebit quoad hūc effectū,
ut bona ad descendentes masculos ex Alberto per-
ueniat. ¶ Secundo principaliter facit, nā subfō fac-
ta de descendētib. p̄dictis, seu de maiore natu ex
descendētib. Alberti facta fuit sub plurib. condōni-
bus copulatiue, vcz si Angelus, & descendentes sui
masculi oēs decesserint, ita q̄ nullus ex eis extet, vel
extare possit, & si p̄fati descendentes Alberti nō pe-
tant, uel exigant aliquā promissionē, uel cautionē
ab Angelo, & eius descendētib. & c. & sub cōdōne,
dummodo maior natu natus fuerit dñum portio
14 nis d. Alberti: quę oēs condōnes copulatiue simul
sunt adimplendę ad hoc, ut subfō habere effectum
possit iuxta l. si heredi. ff. de condit. insti. l. si ita quis
ff. de verb. obl. & in l. si quis ita eo. tit. l. si is, qui §. vtrū
ff. de reb. dub. ¶ Sed omnes condōnes fuerunt in per-
sona comitis Alberti iunioris uerificatę, & adim-
pletę, ergo in eo subfō locum habere debet. ¶ Ter-
tio considerandum est, q̄ subfō facta fuit de maio-
re natu in casu, quo Angelus, & descendentes sui
masculi oēs decesserint, & defecerint, ita q̄ nullus
ex eis extet, uel extare possit: sed hic casus euenit,
& hac condō fuit adimpleta, ut statim demonstra-
bitur, ergo comes ipse Albertus iunior, qui de uo-
catis reperitur, est admittendus. ¶ Vtrum autē hac
condō fuerit adimpleta cōsistit in hoc totalis p̄sen-
tis consultationis punctus: ¶ Et q̄ fuerit adimpleta,
15 primo ostēditur, nā quis dictum fuerit, si Angelus,
eiusq; descendentes masculi oēs decesserint, & p̄r
fuerit necessarium fm significationem horum uer-
borum vřter, gñaliter, & pluraliter prolatorū, q̄ ip-
se Angelus, suiq; descendentes masculi decesserint,
& p̄ter q̄ ex Angelo masculi plures descendentes
primo nati, & postea mortui fuerint, quia non mo-
ritur, qui nō nascit, ut supra dictum est, & pluralis

numerus non in uno, sed in plurib. uerificatur ma-
ximē in materia nra l. si. & ibi Bar. ff. ad Trebell. ubi
16 numerus ff. de testib. ¶ tñ ex quo hic sermo non pōt
uerificari nisi in uno, hoc est in Angelo, q̄ decessit,
p̄ casus contingentia, quia descendentes masculi
ex eo nati non fuerunt, sequit inde, q̄ illa condō cō-
feri dēt adimpleta per tex. cū ibi not. per gl. quā soc.
sequuntur, in l. si. C. sine cens. & reliq. & faciunt tria
ta in l. 1. C. de sacro. ecclesi. nam qñ sumus in casu,
in quo oratio generalis per hanc viem oēs con-
cepta non pōt nisi in uno uerificari, tunc in illo hēto
cum, d. l. si. & arg. l. fallam in si. ff. de cond. & demon.
l. Lucius §. Caio ff. ad Trebell. l. si. filium ff. de leg. 2.
Bar. & alij in l. heredes mei §. cum ita ff. ad Treb. &
Bart. in l. quidam testō ff. de vulg. & pup. ¶ Secundo
dēt adimpleta, q̄ Angelus (vt mihi p̄stipponitur)
habuit filiū masculū, qui ante ipsum mortuus eſt
go cum ēt ipse Angelus decesserit, verum eū dē-
cere oēs decessisse, prout ex natura huius vřs orati-
onis requiritur ad Bar. in d. prohe. s̄torem, & Bald.
in d. l. in testō q. 6. C. de testam. milit. cum similibus.
¶ Tertio respondeo, q̄ testator exprimendo hac
uerba, si oēs decesserint, & defecerint, non hic mo-
dum simpliciter considerauit, sed hunc effectum
vcz, quod ipse Angelus, & descendentes sui non ex-
tarent, neq; extare possent, ut ibi, ita q̄ nullus ex eis
extet, uel extare possit: quę uerba, ita q̄ & deces-
17 rant illa uerba p̄cedentia, oēs decesserint; hanc tñ
hęc uerba restrictiue, & determinatiue ad p̄ceden-
tia, arg. l. Lucius §. qui habebat ff. ad Trebell. l. ita
ff. de manum. testa. & clem. 1. §. eisdem de foro com-
peten. cum similib. Quo fit, ut nō consideretur mo-
dus p̄ uerba expressus, sed effectus, q̄ nullus extet,
uel extare possit, quē testator considerauit: Hinc
condōnis effectus euenit, q̄ nec Angelus, nec alius
vllus ex suis descendētib. masculis extat, nec
re pōt, cum nullus ex eo natus fuerit, igitur adim-
pleta est condō, seu conditionis effectus ad hunc
consideratur, & ubi effectus consideratur, mo-
dus expressus attendit, sed effectus, ut uoluit doct.
cōiter maximē in d. §. & quid si tñ, l. si mort. C. de
insti. & subfō. sub condit. fac. & l. mulier in p̄m. ff. ad
Treb. ¶ Quarto rēdo, q̄ cōditio expressa dñi in for-
18 ma adimpleta, si rectē eius uerba cōsideremus, nā
dēt, si oēs defecerint, & decesserint: Vnde positū nō
oēs decessisse specificē per p̄dicta, tñ uerū est ipso
oēs defecisse, uel partim decessisse, & partim deces-
cisse, prout subfōnis uerba sonant: quoad Angeli-
n. & filiū suū masculū natū uerū est ipsos decessisse,
quoad alios uerō suos descendentes vcz nepotes, &
pronepotes, qui nati non fuerunt, uerum est ipsos
defecisse, adeo q̄ nullus dēt extare, nec extare pōt
se: ergo illa uerba, quę sic concepta erant, si oēs de-
fecerint, & decesserint, uerificantur, ex quo illi p̄-
tim decesserunt, & partim ēt defecerunt, nam de-
cere nō solum importat mori, sed ēt propriū
significat, quod decessit, hoc est nō esse, ut in l. la. l. de
indic. uiduit. rol. l. petitionē C. de aduoca. diuina.
l. ynica §. si aut aliquid, & in §. cum triplici C. de ad-
duc. rol. Quibus stantibus, apparet, casum, & effectus
subfōnis factę de maiori natu ex descendētib. Al-
berti uerē, & p̄prie euenisse, atq; adimpletos fuisse.
19 ¶ Quarto ¶ principaliter p̄ comite Alberto facit,
considerando, prout colligit ex uerbis testamēti,
q̄ testator saltem respectu bonorum, de quibus
tūtur, uoluit puidere masculinirati, familia, & ag-
nitioni, q̄ per masculos conseruatur, & non per
has arg. l. j. §. sed si seruus ff. de uentr. inspic. nocu-
semper ad bona, de quibus in testō, masculos tñ
non fēminas, nisi ad certū quid sit prohibēdo
dñum

bonorum alienatione, ut illa nullo modo aliena-
re non possit, & sub noie, & dignitate dicti testatoris suc-
cedat, & ordine infra scripto &c. q. uerba importat
in iudicio facta favore familiae masculorum, quia
appellatione familia continetur, ut in l. p. filium
leg. 3. Similiter hoc idem colligitur
ex verbis, dum prohibuit Trebellianicam deira-
ctionis bonis, quia uoluit dicta bona deuenire,
ut de gradu in gradum, & de persona in per-
sonam dictum est integrè, & in totum, & post, & di-
ctum durare in dictis descendentes. Alberti
dictum, & ut dictum est, v. 3. semper preferendo
filiam masculinam; Nam cui dubium, q. p. hęc
verba masculinum; Nam cui dubium, q. p. hęc
& per sic disposita testator uoluit consilium
de agnatione masculina illorum de Bardis?
nam igitur fuisse introductum fideicommissum de
bonis ad effectum, ut masculi de Bardis fin-
gerentur in testamento, v. 3. primo Angelus, &
deinde masculi, & illis deficientibus, seu dece-
ssentibus, postea descendentes masculi ex Alberto,
preferendo maiorem natum, admittendi sunt
feminis, & illis non uocatis, neq. compre-
hensis, & sub noie fideicommissaria, q. testator
non considerauit, quae facta est in uno casu, &
in conditione locum habere potest et in casu, quo
deficiente queritur, ut est tex. in l. mulier in prin.
Tibi est casus, q. in subnoie fideicommissaria
casus, in quo ea facta est sub conditione ad
effectum necessarii, ut per Bar. in d. §. quid
allegando d. l. si mulier: Nam, ueluti for-
ma infra dicitur, conditio necessaria ad effec-
tum potest dupliciter considerari, primo ex le-
gatione, ut subnoie vulgari, quae habet duos ca-
sus condones ex dispositione legis ad hoc
habere, v. 3. casum impotentie, & uoluntari-
um proponas C. de hare. infituen. Bart.
de vulg. & pup. Secundo ex mente testatoris,
uoluit oino certum effectum sequi debere, ut
subnoie filio non acquiratur patri, quia ma-
ioris uiam conditionem, seu unum casum
referunt per quem patri acquiri nequeat, v. 3. si fi-
lius emancipatus, tunc n. ad alium casum simi-
litudinis, in quo patri acquiri non possit, ut ad
uocis patris: Et hac locum habent et in fi-
deicommissaria subnoie, quae sub una conditione
actus necessaria fieri potest, ut est tex. in d.
in prin. Et hic est casus noster, in quo testa-
tor effectum considerauit, q. bona perueni-
rent descendentes masculos, qui sunt de Bardis
familia, quia uoluit bona inter illos conserva-
re, & dignitate ipsius testatoris: ad quod
ad uoluit Alex. in consi. 98. lib. 4. ut sup. dixi.
Hec dico, q. prohibito de non alienando,
uoluit conservari inter uocatos, & sub noie, &
testatoris de importare absolutum, & simi-
le fideicommissum. Bar. Alex. Soc. & alij in l. qui
co. haeredes ff. de verb. oblig. nam uerbum
de uerbum deuenire, & transire, & remane-
re, importat l. omne uerbum C. coia de
Soc. in locis allegatis. Cum igitur casus fidei-
commissi, & subnoie euenerit, descendentes ex
testamento ad dicta bona uocati dñr. ¶ Quinto hoc
testamentum satis efficaciter, q. nā si testator uoluit de-
scendentes masculos ex Alberto debere praeferrere
bona de quib. agitur, sororibus ipsius Angeli,
& non per sororem testatoris ex Bernardo fratre erat, & quo
in finem testatorem in tertio gradu finis ius civile
conferuitur §. tertio ff. de gradib. & §. tertio inst.
de leg. 2. fortiori tales descendentes masculi ex

Alberto debent excludere filias ipsius Angeli tan-
minus dilectas, quia in remotiori, hoc est in quarto
gradu sunt, cum eius pater Angelus esset in tertio,
quia nepos ex fratre, arg. l. cum ita §. in fideicommissi-
so cum ibi not. & in l. peto §. fratre ff. de leg. 2. & eo-
rum, q. uoluit Soc. post Imol. in l. haeredes mei §. cū
ita in col. antepen. ff. ad Treb. ubi magis dilectus pre-
sumitur, qui est in gradu proximiori. Quae sententia cor-
roboratur, quia testator sororibus Angeli aliquid reli-
quit, hoc est florenos quinquaginta singulo anno
in casu, quo ex dispositione testatoris dicti descen-
dentes Alberti admissi fuerunt: At filias, & de-
scendentes feminas per Angelum testator nihil reli-
quit: ergo si ipse uoluit dictos descendentes Alber-
ti praeferrere sororibus Angeli magis dilectis,
multo magis illius filias minus dilectas arg. eorum,
q. hñr in d. §. in fideicommissi. ¶ Quod autem testator
quoad bona de quib. agitur, praetulerit descenden-
tes Alberti sororibus Angeli, colligit apertè ex uer-
bis testamenti, quia eo casu, quo dicti descenden-
tes ad ea bona uenirent, uoluit nepotibus suis, v. 3. Ma-
rietta, & Geneura, q. fuerunt sorores Angeli iuxta
arbores consanguinitatis Ioannis testatoris ad me
transmissum, debere solui quinquaginta florenos
annuatim. ¶ Nec obstat si diceret, q. statim quo ca-
su, & condō subnoie facta de descendentes Alber-
ti euenerit, hoc est tpe, quo Angelus, & descenden-
tes sui masculi deceſſerunt, & deceſſerunt, ita q. nul-
lus ex eis extitit, seu extare potuit, tūc comes Iaco-
bus erat maior natus, atq. in eo qualitates oēs requi-
ſitae concurrebāt, & hac de cā ad bona p̄dicta egit,
fuitq. exclusus a filiabus Angeli, q. p̄ eum rem iudica-
tā obtinuerūt: ergo ēr comes Albertus, q. est in gra-
du remotiori, dici dēt a dictis filiabus exclusus, ac ēr
q. ipse comes Albertus a d. comite Iacobo fuisset
exclusus, & si uinco uincētē te, multo magis vin-
co te l. de accessionib. C. de diuer. & temp. praescript.
Quia r̄detur, q. ex quo descendentes, seu qui ma-
ior natus erat ex descendentes Alberti, fuerunt
uocati, & substituti, ut semper talia bona cōpetant ha-
bēti dñum, seu titulū dominatiōis de Auemio por-
tionis d. Alberti, q. uoluit dicta bona deuenire, &
transire de gradu in gradū, & de persona in personā
integrè &c. & dictis casib. durare in dictis descenden-
tibus Alberti mō p̄dicto &c. & p̄ter uocati dñr per
hoc uerbū descendentes, q. quod est nomen colle-
ctiuum plurium graduum, & plurium personarum,
Bal. in c. i. quid sit inuestit. in uisib. feudorū, Domi-
ni. c. statutum il. 2. de hereticis in 6. Alex. in consi. 159.
in 2. lib. sicuti est nomen liberorum, nomen agna-
tio, familia, & hñmō, Alex. in l. liberorum in apostil.
ad Bart. ff. de verb. sig. & Soc. post alios in l. Gallus §.
quidam recte ff. de liberis, & posthul. fi. C. de uerb.
sign. cum similibus, sequitur hinc, q. non extante Iaco-
bo, nec alio, qui esset maior natus, ipse comes Alber-
tus tanquam maior natus admitti debuit: Nam
q. plures uocati sunt per nomen collectiuum, tunc
ipsi ordine successiuo admittuntur, l. cum ita §. in
fideicommissi, & in l. peto §. fratre ff. de leg. 2. Soc.
& alij in d. §. quidam recte, & ut declarant Paul. Ca-
stren. & Soc. in d. §. quidam recte in 4. q. & Paul. in ea-
dem l. in §. etiam si a parente, ordine successiuo in-
telliguntur uocati, uidelicet, q. si primus noluit, uel
non potuit admitti, tunc proximior in gradu ad-
mittatur, uel si primus admissus fuit, & postea mor-
tuus, tunc ille, qui proximior in gradu extiterit, di-
catur uocatus d. §. in fideicommissi, & d. §. fratre. Ex-
cluso igitur comite Iacobo, illoq. mortuo, comes
Albertus, q. repertus est p̄ximior, & maior natus, de-
bet ad dicta bona per fideicō. admitti: & hac decla-

rō ultra naturam nōis collectiui apertē colligit etiā ex verbis testamēti, quib. dī, q. testator uoluit dicta bona deuenire, & transire de gradu in gradu, & de persona in personā &c. ¶ Nec ipsi comiti Alberto vī obstare sūta lata s̄ iacobum, & ad fauorē filiarū
26 Angeli, quia & si per illā iacob. dicatur exclusus, non tñ comes Albertus, imō per eā ipsi comiti Alberto locus factus dī, ut debuerit, sine potuerit admitti: qm̄, ut dixi, qñ plures uocati sunt per nomen collectiui aptum comprehendere plures personas diuersorum graduum, tunc exclusio uno, hoc est priore in gradu, sequens admittit, Pau. de Cast. in d. §. quidā rectē, & in d. §. s̄ si a parente, & probat, in d. §. in fideicommissio. & in d. §. fratre, ac et in l. si. C. de verb. sig. ¶ Præterea sūta illa non pōt comiti Alberto nocere, qui pōt ad fideicommissum uenire iure p̄prio, & non mediante persona iacobi, quia res inter alios acta & c. ut per totū C. res inter alios acta, & C. quib. res iudi. non nocet, l. si p̄p. ff. de re iud. cum simil. & infra latius dicet. ¶ Adde, q. dicta sūta nocere non potest comiti Alberto uolenti agere petitorio, vcz actione ex testō s̄ heredem heredis grauati, hoc est s̄ filias Angeli, q. tanq̄ heredes Angeli, cui simpliciter fuit post eius mortē facta substitū, cēsentur grauati restituere maiori natu ex descendētib. Alber
27 ti per not. per Bar. & alios in l. qui duos ff. de vulg. & pup. cuius opinionem sequit̄ Io. de Imol. & Alex. in l. coheredi §. cum filia co. tit. asserens opinionē hāc esse cōm. q. qñ substitū fideicommissaria alicui simpliciter facta fuit per verbum substituo post illius mortē, tunc nō ipse, sed heredes sui de restituendo grauati censent. Filia igitur Angeli, q. hereditatem adiuerunt, tanq̄ grauati de restituendo in casu restitutionis possunt conueniri actione ex testō ad restituendum bona restōni subiecta: quia refert, an simus ante adita hereditatē, & tunc haeres grauatus hereditatem adire cogi pōt, & iudicis officio restituere, an verō post aditam hēditatē, quia haeres grauatus sponte hereditatē adiuit, & tunc ipse, uel haeres sui tenentur fideicommissario restituere p̄ actio nem ex testō, ut colligitur ex iis, quae uolunt Bar. & doct. cōiter in l. quia poterat, in l. non est cogendus, in l. si legatis in prin. & aliquid in l. restituta §. i. ff. ad Trebel. & not. in l. si ff. de fideicom. hered. petit. fideicommissaria verō hereditatis petitio dat, quod tunc facta fuit restitutio verbalis tñ ante restōnem realem non contra heredem, seu aliū debentē restituere, sed solum cōtra aliū, qui pro herede, uel possessorē possideret, ut in d. l. si. & ibi gl. post restōnem aut realem dare fideicommissario cōtra quemlibet possessorē rei uendicatio ad not. per gl. in d. l. fin. & alias plenē declarauit in c. in p̄sentia de probat. in casu itaq; nostro ipsi comiti Alberto contra filias Angeli non competit rei uendicatio, neq; fideicommissaria hereditatis petitio, cum nulla fuerit facta verbalis, uel realis restitutio, itē cum ipsae filiae sint ha. q. de iure tenentur restituere, ut supra: competit ergo actio ex testō, quae datur fideicommissario, & substituto post hereditatem sponte aditam contra heredem grauati, uel eius heredem debentē restituere ad restōnem faciendam per p̄dicta. ¶ Possit et forte attentari, q. in casu occurrenti ipsi comiti Alberto cōpetat rei uendicatio, tanq̄ ipso iure fuerit in eum traslatum dñum bonorum fideicommissio subiectorum, qd̄ rei uendicationē causat, ut in l. i. & in l. in rem in prin. ff. de rei vend. & hoc duplici respectu, primo qm̄ comes Albertus nō est de primis fideicommissariis, sed de iis, qui sunt in secūdo, uel tertio, uel vltiori gradu substitutorum, ut constat ex tenore testamenti: quo fit, ut eueniente casu, &

condōne fideicommissi in eius p̄sona censetur ipso iure facta restitutio, adeo q. sibi rei uendicatio cōpetat s̄ possidentem bona, et si talis sit, cui omnis restituēdi cōpetebat, ut est tex. clarus in l. si quis in fi. Cad. Treb. iunctis nō ibi per gl. si. & doct. arg. l. si. §. si quis sub condōne C. cōia de leg. Secundo respectu dici pōt, illi rei uendicationē competere ad dicta bona fideicommissa, qm̄ cum fideicommissum quod comes Albertus, ut supra, uocatus est, dicat esse fideicō. particulare, seu singulare de certis bonis factum, ut ex lēctione testamenti constat, loquitur, q. pro illo fideicommissio dat ipsi fideicommissario rei uendicatio, ut est tex. in l. 2. ubi casus C. cōia de lega. & latē hī per Bar. & alios in l. i. ff. de leg. i. Cū igitur comes Albertus ex persona sua nunc agat ad dicta bona restōni subiecta s̄ filias Angeli possideres, & restituere denegantes actione ex testō, & forte melius rei uendicatione, sequitur hinc, q. sūta lata contra ipsum iacobū nō potuit nocere comiti Alberto nunc agenti petitorio, quia sūta contra iacobum lata dī lata super mero possessorio, ut ex tenore sūtae constat, neq; credo partē aduersam hoc negare, & præcipuē cum non fuerit secundū appellationē admittit illa rōne, quia in mero possessorio ea nō admittit, per tex. cum ibi nō per Bar. & alios in l. naturaliter §. nihil cōe ff. ad acq. poss. l. i. C. de app. cum ibi nō. e. cum olim, ubi latē hī, de cau. poss. & prop. l. an eādē in fi. ff. de excep. rei iud. ubi succumbens in possessorio non impedit contra eundē postea agere rōne eiusdē rei petitorio, cū sūta in uno lata exceptionē in alio non pariat, ut ibi, & hī in c. cū cā eo. tit. multo magis ergo possit agere alius ut per petitorio, et si is causam haberet ab eo, q. prius in possessorio succubisset, qm̄ in cognitione causae non interuenit d. c. cum cā. l. si p̄p. ff. de rei iud. & per totū ff. de excep. rei iud. Præterea præsupponit, q. sūta s̄ iacobum lata potuerit comiti Alberto succumbere, & s̄ illum exceptionē rei iudicatę parere, hoc tñ verum est quoad ipsum possessorium tñ, super quo lata fuit sūta, & non quoad petitorium, ut in dictis iuribus, & infra dicet, q. de hoc articulo tractabit. ¶ Nec aduersat c. quis, q. est pen. de reat. ubi sūta lata s̄ eum, a quo cām quis habet, præiudicat et habenti cām, & ideo sūta s̄ iacobum lata nocet comiti Alberto, quia uidetur primo comitem Albertum non dici habere cām a iacobo, sed admitti ad fideicommissum iure proprio, & ex sua persona tanq̄ quæ principaliter, ac ipsum iacobum uocati, ueluti supradictum fuit. Secundo rādeo, q. nocet quoad cām, & quoad remedium intentatū, & non quoad ad diuersum, hoc est quoad petitorium: nā si quoad illud sūta ipsi iacobo nocere non potuit, minus comiti Alberto, qui nō inter fuit, ut infra latius dicet. ¶ Quinto principaliter ad fauorem comitis Alberti facit: nā is dī de substitutis in secundo substituti gradu: unde posito, sed non concessio, q. primus substitutionis gradus defecerit, neq; locum habere potuerit, propterea quia nulli existerint defecerunt masculi ipsius Angeli, tñ secundus gradus substitutionis admitti dēt, qm̄ s̄ substitutus substituti, primo substituto deficiente, dī substitutus primus substituti, ut in l. si Titius, & ibi Bart. l. coheredi in prin. de vul. & pup. Bar. & alij cōiter in l. quādū l. ult. ff. de acq. har. Pau. Cast. in conf. 245. in 2. li. ergo quod primus substitutionis gradus defecerit, tñ uocati in secundo gradu admitti debent, tanq̄ ipsi Angelo substituti, & hoc argō in his terminis utus fuit laſan conſil. 21 in 2. li. ¶ Sexto principaliter ita arguo, q. si quis extensio de casu exp̄ſo ad casū simile omittit, non geret magis dilectum a minus dilecto excludit, ut
extensio

casu, qñ subitō post mortem simpliciter facta fuit, dicat fideicommissaria, uoluit gl.in d.l. precibus, & Azo in summa C. de impub. gl.in d.c. Raynūtius, & in c. si pater, ibiq; lo. Andr. de testam. in 6. & maior pars legistarum hac in snia cōstant. Quare fm Bar. in d.l. Centurio col. 6. post Odo. fre. hac opinio est magis cōis, q̄ uoluit et gl. ibi à Fulgo. ponderata in l.in testō C. de testa. milit. ubi conditio mortis fideicommissariam importat. ¶ Rursus dico predictam substitutionem fuisse fideicommissariam, q̄a facta fuit in rebus certis per uerba cōia, hoc est per uerbū subitō tuo, quod rebus certis adiectum nunquam potest directam importare substitutionem, sed fideicommissariam l. cogi §. & generaliter, ibiq; Bar. ff. ad Treb. & Bar. in d.l. Centurio col. 11. Et quamuis in casu nro est ultra uerbum cōe fuerint adiecta uerba directā ibi, & in illis heredem instituit, quo casu uerba directā, & non cōia attendi deberent Bar. in d.l. Centurio col. 12. tñ illud pcederet, qñ hūmōi uerba essent ad uniuersitatem bonorum, hoc est ad hereditatē, vel eius quottam relata, secus si ad res certas, ut in casu nostro: tum quia uerbum cōe ad res certas relatum ad directum non trahitur, ut supra, tum quia uerbum directum rebus certis adiectum non heredis institutionem, sed legatū importat, ut in l. quoties C. de hered. instituē. cū simil. ¶ Adde, q̄ t̄ Bar. in d.l. Centurio, pluribus in locis uoluit, q̄ his casib; qbus substitutio facta per uerbū cōe cū distributō ne t̄pis solet directam importare, dicatur continere, & importare fideicommissariam, qñ ex alijs uerbis, & dispositis coniecturata colligi pōt, q̄ testator uoluerit per fideicommissum substituere; quod quidem ēt est de mente Soc. in d. conf. 52. in j. & 4. ccl. in 1. uol. Hoc aut in casu occurrenti pōt ex plurib; colligi, nam testator disposuit, q̄ descendentes ex Alberto substituti non deberent petere, nec molestare Angelum, eiusq; descendentes, ut prestarent aliquam cautionem, illam uer3, quam de iure pstant grauati per fideicommissum condōnale ipsis fideicommissarijs, ut in l. iubemus cū ibi not. C. ad Treb. & per totum ff. & C. ut leg. seu fideicom. nom. caue; cum simil. Testator ad hac prohibuit Trebellianicam, quā fideicommissaria, & nō directā substituti conuenit, Instit. de fideicom. hāre. in §. postea, l. 1. & per totum ff. ad Treb. d.l. iubemus, & per totum C. eo. tit. & d.c. Raynūtius. cum igit utraq; subitō fuerit fideicommissaria, uel saltē prima fideicommissaria effectum habuerit, ut supra ostendi, sequitur, q̄ sumus in casu doctrinæ Bar. in d.l. quādiu l'ultima, ut secundo loco substitutus, deficiente prima substitutione, possit admitti, ut dāt Soc. in d. conf. 52. & Dec. in d. conf. 238. ¶ Vltimo p hac opinione ad fauorē comitis Alberti, q̄ subitō effectū debeat habere in casu, qui euenit, & filix Angeli teneant bona integraliter restituere, faciūt ea, q̄ uarij doct. in suis consilijs adducunt ad ostendendū, q̄ subitō in uno casu facta, & expressa ad aliū casum extendit, q̄ oīa re ferre longū esset: ideo sola remissione p̄tentus ero: istam namq; opinionē plenē cōprobant, cōtrarijsq; rādēt Soc. in d. conf. 52. col. 6. in j. uol. & in conf. 92. col. ult. in 3. col. Dec. in d. conf. 238. col. 3. Rom. in cō si. 56. l. inf. in cons. 403. Vannotus & c. in conf. 228. testator & c. & oīo in conf. 148. nobilis & c. in 2. uol. Possent infinita cōsilia Comici, multorumq; aliorū allegari, q̄ breuitatis gratia omitto, p̄sertim cū laboriosum potius, q̄ subtile futurū esset. ¶ Superesset nunc, ut ex aduerso deducis oībus rāderetur, sed cum ex allegatis pro parte comitis Alberti possit illis responsum colligi, solum aliquibus, quā magis urgere uident, specificē respondebō. Et omitendo

primum motium, cui ex iam dictis in tertio fundamento pro comite Alberto responsum apparet, non obstant ea, quae uoluit Ioannes Andr. in addi. ad Spe. in tit. de testa. in §. in primis in add. magna in 4. q. Oldr. in consi. 142. factum tale est, & Paul. Cast. in consi. 14. alias 220. uisus, & consideratis in lib. Nam, ut supra sapius dictum est, substitutio in nostris terminis locum in eo casu, qui euenit, habere potuit p. p. dicta, ac si recte uerba substitutionis considerentur, ea fuerunt uerè, & specificè adimpleta, eoq; mō, quo fuerunt expressa: & ideo querendum nō est, utrum substitutio in uno casu facta locum in alio habeat: Et posito, q. de hoc querendum, & dubitandum esset, adhuc pōt rñderi ijs, quæ uoluerunt Io. Andr. & Oldr. & Paul. Cast. qui solum super doctrina Io. Andr. & Oldr. se fundant: nam ideo substitutus, si oēs posthumi, seu nascituri decesserint sine filiis, nō admittitur, si unus tñ posthumus natus fuit, deinde mortuus, qm̄ ibi agebat de excludendo matrē a luctuosa hēditate filij, cui substitutus fuerat extraneus, arg. l. si. C. de instit. & subst. sub cond. fac. Et sicut substitū facta in uno casu ad alium non extendit. qñ, si fieret extensio, cōtingeret personam magis dilectā excludi, ita ē qñ extendendo ad alium casum contingeret personam magis dilectā admitti, minusq; dilectam excludi, ut est in casu nostro, tunc substitū facta in uno casu debet extendi ad aliū, per quem persona magis dilecta ad exclusionem minus dilectę esset admittenda, ut supra plenius declarauit: Et ita saluat Paul. Cast. in d. consi. in quo non fit extensio, quia excludere magis dilectus p. minus dilectū, nam cum Paul. moueat solum ex dictis Io. Andr. & Oldr. debet in ijs terminis intelligi, in quib. ipsi loquuntur arg. not. per Bar. in l. nō solum §. liberationis uerba ff. de lib. lega. Et sic illa d. lo. Andr. & Oldr. procedunt, ne mater per substitutū a luctuosa hereditate filij excludatur. Hinc ēr uidemus, q. vulgaris expressa facta filio, seu posthumo non continet tacitā pupillare, qñ mater est in medio, ne mater a luctuosa hereditate filij excludatur, neq; tunc de uno casu ad alium extenditur, ut in d. l. fin. C. de instit. & subst. sub cond. fac. qui rex. semper allegatur, q. tacita pupillaris mater non admittitur. ¶ Preterea substitutio compēdiosa complectens plura tpa facta filio impuberi per uerbum cōe, quæ regulariter pupillarem solet importare, si filius in pupillari etate decesserit, & fideicommissariam, si decesserit post aditam hereditatem, & pupillarem etatem, ut in d. l. Centurio, & in d. l. precibus, & ubiq; Bart. & alij, tñ quando mater superest, pupillarem non continet, sed omni tpe ualeat ut fideicommissaria, ne mater a luctuosa hereditate filij excludat, ut declarat Bar. cuius opinio hodie cōis est, in d. l. Centurio: & ita loquuntur glossæ tenentes cōpēdiosam factam per uerbum cōe esse omni tpe fideicommissariam: Ex quibus pater responsum esse secūdo motui srio, ex ijs, quæ Io. Andr. & Oldr. in locis præallegatis uoluerunt. ¶ Non obstat tertium de l. pater seuerinam ff. de cond. & demonstr. ibiq; Paul. Cast. & Imol. cū alijs, ubi in legatis, & fideicommissis particularibus substitutio in uno casu facta ad alium casum non extenditur, secus si in hereditate facta sit, at nos sumus in substitutione de rebus certis facta, ergo & c. Quia multis modis tex. in d. l. pater seuerinam euitari potest, tñ primo, quia uerum non est, q. in hoc sit dñia, an simus in legatis, an uerò in hēditate; nā hec dñia est cōiter reprobata, & contrarium uoluit ibi Bar. & latius D. meus Soc. in d. l. 1. in 2. q. primę q. princip. in prima limitatio. ubi affirmat cōem opinionē esse cum Bart. quem sequuntur Paul. Ca-

stren. Imol. & Moder. quos Soc. ipse allegat: si uideat textui in d. l. pater seuerinam rñdent, q. loquatur in casu, quo substitutio facta esset sub condōne facti, quæ a præcedenti dispositione incipit: Et ego satis plenē, & clarē demonstrauit in d. c. Raynurus tñ illud non probare substitutionem factam in uno casu non extendi ad alium, quia ibi facta fuit substitutio sub condōne non necessaria, sed uoluntaria ad uulgarem, ideoq; debuit uerē in casu tñ expreso adimpleri Bart. in l. Gallus §. & quid si tñ ff. de liber. & posthumis cum similibus, l. qui hared. l. marian. ff. de cond. & demonstr. in casu autem nostro agitur de cōditione adiecta, quæ est necessaria quoad effectum actus, sumendo necessitatem, quæ resultat ex mente, & dispositione testatoris: quo casu fit extensio de casu ad casum d. l. mulier in princ. ff. ad Treb. & supra dixi. Aliter etiam illi textui respondent Modernis. de Monteferrato in sua repetitione d. c. Raynurus. ¶ Quarto non obstat, quod uoluit Ang. in d. l. quamdiu l. vltima ff. de acq. hared. Nam eius doctrina cōiter impugnat, ut dixit Soc. in d. l. 1. col. 16. in 3. limitatio. ff. de vulg. & pup. Potest etiā aliter rñderi, ueluti ex prædictis colligitur. ¶ Non aduersantur multa consilia in cōtrarium allegata, quia dici potest, ea procedere, qñ prima, & secunda substitutio non essent fideicommissariae: secus si utraque fideicommissum foret, quia tñ prima deficiente, debent secundo substituti admitti, qui & ipsi dicuntur primo haredi instituto grauato substituti, ut supra dictum fuit per ea, quæ uoluit Soc. in consi. 12. in 1. uol. & Dec. in consi. 238. per no. a Bar. in d. l. quid iur. item quia secundo substitutus dñ institutus substitutus, prima substitutione deficiente, ut supra in autor argō. retuli: item quia vltimus quoq; substitutus per fideicommissum testatori, non ait grauatus: cedit l. coharedi §. cū filiæ ff. de vulg. & pup. ¶ Non obstant iura supra allegata, quibus probatur substitutionem, seu dispositionem in uno casu factam ad alium casum non extendi, casumq; omissionem nare sub dispositione iuris cōis d. l. commodissime, d. l. pater seuerinam, d. l. si cum dotem cum similib. & dici posse, de hoc casu non loquitur substitutio, Soc. in consi. 62. & 69. in 3. uol. Io. Andr. in add. Spec. in tit. de testa. in §. in primis in add. magna. Ad id in consi. 140. in 1. uol. cum similib. Quia, ut supra dictum fuit, casus ille, qui in casu nostro euenit, non fuit commissus, sed expressus: Secundo posito, q. non sufficit ita præcisē expressus, tñ debuit de casu ad casum extendi ex mente testatoris, qui effectum hunc considerauit, q. bona omnino ad masculos peruenirent, & femina excluderentur: & ideo cōditio expressa fuit necessaria quoad effectum actus ex mente testatoris iuxta d. l. mulier in princ. ff. ad Treb. Preterea textui in d. l. commodissime, & in d. l. pater seuerinam supra responsum fuit: alia uerò iura parum facili. Et hæc quoad primā difficultatem. ¶ Capio fratribus, utrum sententia late contra Iacobum, nec eadem cā contra easdem personas egit, cum Iacobus nunc agenti nocere potuerint, ut ipse dispositione rei iudicatae excludatur? Et uiam dispositionem omittendo, concludo snias prædictas contra Alberto non nocuisse, quin is agere possit expresse sua ad bona fideicommissio subiecta, ex quo de comprehensio sub uerbis substitutionis, & in eo qualitates, & condōnes necessariae uerificant, ut supra conclusum fuit: tñ nam dicta snias sunt res alienas acta, quamuis de rei iud. l. 1. ff. de except. l. 1. ff. de iur. iur. olim in fi. de caus. poss. & propr. & p. res inter alios acta, & in l. 2. C. quib. res iudic. noc. ubi snias contra unum haredem lata eadem

illegat: ibique
 q. loquatur in
 condone fidi.
 tit. Ergo tunc
 ayunus noster
 in uno casu
 fuit iudicatus
 untaria adu-
 lterio expro-
 batus. In fi-
 credi, man-
 n nostro qua-
 quod exco-
 que refulsit ex
 o casu fit ex-
 incin. ad Treb.
 ubi respondent
 repetitione d.c.
 i. quod uoluit
 q. hered. Nam
 d. test. Socin d.
 pup. Porel et al.
 ligitur. ¶ Non
 minus allegata,
 rema, & secunda
 fecus: i. uita
 ma deficiente,
 ubi & ipsi dicit
 iudicatus, ut in
 cons. si
 Baran d. quib-
 sit intituio iud-
 tit supra in qua
 quod: iudicatus
 ait graue me-
 & pup. Porel
 probatur. Item
 casu factum ad
 o milliam ma-
 commoiffe,
 cum cummilio
 iuribus iudicatus
 d. in d. Spec.
 in magna. Ad in-
 a, ut supra dictu
 enit, non fuit o-
 o, g non fuit o-
 ad casum ex
 tum hunc con-
 os peruenit,
 coditio exposta
 ex in mente rei
 rebel. Præterea
 .pater fuerat
 a parum facili
 ¶ Capio fidei
 iacobum, qui
 egit, cum in
 tit, ut ipse
 iudicatus adu-
 eaditas omni-
 possit exproba-
 a, ex quo d.
 & in eo ad
 merificat. ubi
 fuit sunt res ius-
 de exceptio al-
 prop. & g. n.
 res iudicatus
 lata columba

plex scientia extrajudicialis nō sufficeret, ut uoluit Ang.in l. Papinianus §. si ex causa ff. de inoffi. testa. & fuit dictum Innocen. in d.c. quis p nota. in c. si de maior. & obed. Faciūt, quā in simili habent p Imo. in l. decē col. 2. 3. & p totū ff. de uerb. oblig. In casib; aut exceptis a iure, in quib; res iudicata alijs ius simile, & æquale habentibus nocet, simplex scientia absq; citatione requirit, ut ibi p Innocen. & Alex. in d. l. sape in 6. col. uersū in text. ibi fide scientia. A tñ fm Alex. ibidem col. 5. uersū itē limita istum tex. illa scientia tunc debet interuenire tpe iudicij, & pccus suus, secus si post latā sñiam: nā tunc talis scientia, & patientia, puta nō appellādo, nec aliter sñia contra ueniendo, nō noceret illi, qui in iudicio non inter fuit, q̄uis ad eum res illa spectaret: ita notab. uoluit Bal. in l. 2. C. de fide instrum. q̄ allegat l. i. rem §. quo liber cum ibi nota. C. de euictio. Sed nos sumus extra casus à dicta regula exceptos d. l. sape, & supra dixi, & contrarium dicēs hoc ostēdat, ergo sola simplex scientia non potuit ipsi Comiti Alberto nō citato iudicare; & posito, nō tñ cōcesso, q̄ casus non flet esset de casib; a regula exceptis, in quib; res iudicata unum alteri praiudicat, tñ cum ipse Comes Albertus scientiā nō habuerit de pccellu facto ante sñiam, q̄uis post rem iudicatā sciuerit, sñia contra Iacobum lata sibi nocere nō debuit. Et licet Alex. in d. l. sape col. 30. in uersū fide maius dubium expresse uelit scientiā non fore necessariam in illis casib; per text. in l. si superatus. ff. de pigno. prout ipse illū text. inducit, qui loquit, q̄ sñia ferretur contra hæredē, quia nocet legarijs & ignorantibus, tñ hæc non est casus noster, sed qñ unus fideicommissarius ageret, nā succumbens ceteris ignorantibus, imo non citatis non praiudicat, ut infra et̄ dicitur. ¶ Prætereā ut in casibus, in quib; res iudicata tertio nocere potest, ea noceat, requiritur, q̄ ille tertius sciāt si bi tunc ius cōpetere, secus si ignoraret, Inno. in c. suborta de re iudica. qd̄ dictum multum cōmēdat D. Anto. ibi, & Alex. in d. l. in eadē col. in uersū item limita, qñ tertius & c. Sed tpe, quo Iacobus pro suo iure egit, Comes Albertus non sciuit, nec scire potuit ius sibi cōpetere, cum nihil iuris tunc adhuc haberet, q̄ nōdum fuerat uocatus, neq; sibi ius aliquod erat delatū, ex quo successuuo ordine, & sub conditione uocatus fuerat, ut supra, ergo de illo iure quoad hunc effectum consideratio haberi non debuit, argum. dict. l. si mater §. si ex alia causa ff. de excep. rei iudica. cui sententiæ optime inferui d. i. quod uoluit Ioan. de Imol. post Ange. in d. l. sape per text. in l. si hæres ff. fam. l. herc. i. q̄ si sint duo hæredes, unus purē, alius sub conditione, & hæres purē egerit, & succubuerit, sñia non diceb. nocere hæredi sub cōditione, quā nondum euenit, quia talis hæredi nōdum ius erat realiter acquisitum: & licet Alex. in d. l. sape col. 5. in uersū item in quantum litera & c. dicat text. in d. l. si hæres probare, q̄ sententiā non profit, aut nocet, textum hoc non declarare, tñ tu dicas, q̄ cū ille tex. uelit in eo casu sententiā non prodesse, inferre d̄r, q̄ ē in casu, quo lata fuisset contra heredē agentē, non nocuisset alteri hæredi cōditionali: nam hi duo casus equiparantur, & iure cōsul. de uno ad alium in nostris terminis arguit, ut h̄ in d. l. sape. ¶ Prædictis tñ multū aduersatur lex contractu ff. de re iudica. quem text. in contrarium inducit Alex. in d. l. sape in f. si col. cum sequenti: sed dici potest, illum loqui de substituto legis uocatus dicebatur, nos uero de substituto p fideic. sub conditione hominis uocato. Hæc solutio non satisfaciūt, quia diuersitate potius faciūt, q̄ iuris

iuris ponere vñ neq; in hoc vñ differentia inter substitutum vulgare, seu pupillare, & fideicommissaria: nã q̄ snia lata p̄ heredem noceat et fideicommissaria, est tex. in l. filiusfamilias. §. diui in ult. uer. ff. de leg. 1. & in l. si patroni in l. si ff. ad trebel. fm unam le-
 46 tura approbatã. Quare pro declaratione casus nostri, & materiae melius dicendũ est, q̄ aut credito-
 res hereditarij agunt p̄ heredem, & sic ex facto & p̄-
 ctu testatoris, seu defuncti uel eũ, & tunc snia p̄ her-
 edem lata nocet substitutis, & fideicommissarijs
 d. l. ex p̄ctu d. l. filiusfamilias. §. diui in fi. uer. sicut la-
 ta pro heredẽ agente p̄ debitores hereditarios, p̄-
 dest coheredib; ut in l. si hares cura ibi not. ff. famil.
 hercis. & ratio est fm Paul. Castr. in d. §. diui in ult.
 col. nã ex quo lata fuit snia p̄ heredem, & bona pro
 satisfaciendo creditoribus hereditarijs uendita fue-
 runt, p̄iudiciũ fit legatarijs, seu fideicommissarijs, q̄a
 bona, quã fuerant testatoris, quoad hunc effectum
 videntur esse heredis, qui oĩbus hereditarijs credi-
 torib; tenet, unusq; & idem cũ defuncto censetur,
 ut in auth. de iur. iuran. a mor. p̄stito; nam iure di-
 gestorũ hares ipse tenebatur creditorib; in solidũ,
 sed non legatarijs, ut in l. quã dotis ff. solu. matrim.
 snia ergo lata, & alienatio bonorũ p̄ heredẽ facta, si
 alia bona non erant, firma manet, ut ibi p̄ Paul. Cast.
 Aut agitur cõtra heredẽ scriptũ querela inofficio-
 si, & tunc si hares succubatur, snia nõ modo sibi, sed
 legatarijs quoq; & fideicommissarijs nocet, ut in l. Pa-
 pinianus. §. si ex causa ff. de inoff. testa. Idẽ si contra
 eum agatur de nullitate testamenti l. si patroni. §. si
 aliã actiones ff. ad Treb. fm unam literã coiter ap-
 probatã, & ibi docto. cõiter Bar. Alex. Imol. & alij,
 idem si contra heredem agat, q̄ testamentum sit fal-
 sum, Anto. in c. causam il. 2. qui fil. sint legit. his. n. ca-
 sibus snia p̄ oēs ius facit fm Anto. & h̄r per Alex. in
 d. l. sape in 8. & 9. col. Aut uerõ agitur querela inoffi-
 ciosi, aut de nullitate contra testam. uel aliter con-
 tra unum legatarium, uel fideicommissariũ, & is suc-
 cubuit, & tunc huiusmodi snia illi, & non alijs lega-
 tarijs, uel fideicommissarijs nocet, ut est tex. not. in
 l. 1. ff. de excep. rei iudica. Ratio diuersitatis est, quia
 ubi snia est lata contra heredẽ, d̄r lata contra caput
 testamenti, quia hares caput est testamenti. §. ante
 heredis insti. de leg. 1. p̄xima. ff. de his, quẽ in testam.
 delen. & ideo lata contra eum nocet, facitq; ius cõ-
 tra legatarios, & fideicommissarios et̄ uniuersales,
 ut est tex. notab. in d. l. si patroni in fi. & in d. l. Papinia-
 nus. §. si ex causa: d̄r enim hares legitimus defensor
 omnium legatariorum, & fideicommissariorum, &
 ideoq; nil mirum, si snia lata contra heredẽ illis no-
 cet, quia lata cõtra legitimũ administratorem no-
 cet l. cum non iusto. ff. de collus. detegen. not. per
 glo. & docto. inter alios casus, in quib; snia lata cõ-
 tra unum alteri p̄iudicat, in d. l. sape, in d. l. 2. C.
 quibus res iudi. non nocet, & in d. c. quis extra de re
 iudica. & hæc sunt expressẽ de mente Alex. qui sic
 declarat in d. l. si patroni in §. actiones in 3. col. uer. si.
 3. arguit & c. quã rationes cessant, q̄a cum uno ex le-
 gararijs, uel fideicommissarijs ageretur, quia tunc
 snia contra illum lata cãteris non p̄iudicaret, ni
 si essent citati ad se defendendum, ut in d. l. cũ d̄r,
 qui tex. et̄ potest intelligi, q̄a unus legatarius, uel fi-
 deicommissarius ageret non ad impugnandũ testam.
 sed ad aliũ finem pro iure suo p̄seruando, nã tunc
 snia contra unũ ex legatarijs, uel fideicommissarijs
 lata cãteris non p̄iudicat, ut est ibi tex. qui et̄ hoc
 innuit. ¶ Et his non refragatur ea, quã uoluit Alex.
 in d. l. sape in 3. & 4. col. qui plures allegat tenentes
 sniam latam contra heredem nocere fideicommissa-
 rijs, sed non dicit ibi, neque examinat, an lata con-

tra unum ex fideicommissarijs, uel legatarijs nocere
 alijs habentib; et̄ simile ius: & ex p̄dictis non no-
 cere dicendum est. Que oĩa sunt benẽ notanda q̄a
 hanc materiã rectẽ declarat. Ex quib; inferunt q̄a
 in nostris terminis Iacob, unus ex fideicommissarijs
 cõtra heredẽ heredis egerit pro conferendo ius
 suũ, utq; sibi restitutio fieret, & p̄ plures snia, quẽ
 in rẽ transiuerunt iudicatam succubuerit, tale fuit
 nullum comiti Alberto simile ius ab alio, q̄ Iacob
 bo pretendenti p̄iudicium parere potuerunt per
 text. in d. l. 1. ff. de excep. rei iudi. & in d. l. 1. §. cum
 cũ alijs supra allega. ¶ Et quis Alex. in d. l. sape col.
 9. in uer. item ex his inferit aliter sentire, & loqui
 videatur, q̄ supra dictum fuerit, tñ non recedendo
 ab ijs, quẽ dicta sunt ex mente Alex. in d. l. si patroni
 in fi. ¶ dico, q̄ Alex. in d. l. sape loquitur, q̄ cõtra he-
 redem ageretur, ipse. nunc uoluit in tantũ finem
 p̄iudicare fideicommissarijs, & legatarijs, q̄ et̄ le-
 gararijs, uel fideicommissarijs sub conditione ante
 conditionis euentum snia lata contra heredẽ p̄iudic-
 dicaret, illisq; et̄ non citatis, quia cum nondum ius
 47 ipsis acquisitum esset, non debuerunt citari d. §. di-
 ui. Hoc modo et̄ debent declarari glo. in l. de uno
 quoq; ff. de re iudica. & tradita per Bar. in l. iudicem,
 ff. de aqua plu. arcen. cum similib; Et quis cõtra Alex.
 ibi p̄iudicari induci d. l. 1. §. cũ d̄r, ubi vñ tex. contra eũ,
 tñ pro nunc dico nos esse in alio casu, uel q̄a unus
 fideicommissarius contra grauatum, uel eius heredẽ
 egit ad restitutionem fideicommissi, quo casu snia
 nõ nocet, nisi agenti, ut supra per d. l. 1. & d. §. cũ d̄r.
 Præterea Alex. loquitur, q̄a creditores hereditarij
 agerent contra heredem, q̄a tunc, ut dixi, snia cõ-
 legatarijs, & fideicommissarijs noceret: nos uerõ lo-
 quimur, q̄a unus fideicommissarius cõtra heredẽ
 ageret: qui casus diuersi sunt, ut supra dixi, d̄r
 tionẽ diuersitatis ex mente Pauli Castris in d. l.
 diui. ¶ Sexto principaliter, satisq; cõcludẽdo
 48 do, q̄ p̄ snie contra ipsum Iacobum late nõ p̄iudic-
 runt nocere comiti Alberto nunc uolenti agere
 q̄ is sciuerit tunc litem fuisse motam: quoniam
 et̄ si comiti Alberto fuisset notificatũ, uel ipse
 fuisset nominatim citatus, quod est fortius n̄ p̄iudic-
 dicare non potuerunt, q̄a cum Iacobus merum
 possessorũ intentauerit, superq; illo durauerit snie
 late fuerint, ut constat ex tenore ipsarum literarum,
 quẽ merum possessorium continent, hoc et̄ reuoca-
 tionem tenet, & cõmissionis illius, & maxime
 iunctis statuto loci, & processibus tunc factis inter
 Iacobũ ex una, & dictas filias Angeli ex alia: q̄a
 constat ex eo, q̄ non fuit admissa secunda appella-
 tio, quia eramus in possessorio, sequitur hinc p̄iudic-
 iusmodi snie comiti Alberto nunc agẽti meo p̄iudic-
 titorio p̄iudicare nõ potuerunt, quia snia lata cõ-
 tra unũ super una causa non p̄iudicat alteri: idẽ
 ius habenti ex alia agere uolenti, ut supra dixi per
 l. cum queritur cum duab; sequentibus, & d. l. h̄r
 ter. §. at si ex alia causa cum similib; sed causẽ possi-
 rij, & petitorij sunt diuersẽ l. naturaliter. §. nulli
 ff. de acqui. poss. l. 1. C. de appell. cum alijs, ergo
 Præterea snia lata contra agẽtẽ possessorio p̄iudic-
 rem iudicatam trãsiit, non nocet eidẽ, si uñ agere
 petitorio, & ultra iura supra allegata est tẽra
 an eandẽ snia. ff. de excep. rei iudi. & ibi glo. hoc
 locum habere inquit, siue finis in possessorio
 piscende, siue recuperande, siue retinende: multo
 minus ergo debet nocere alteri tertio uolenti agere
 petitorio, et̄ q̄ ipse ius idem cum primo habuerit,
 & litem ab alio prius motam sciuerit, uel et̄ illam
 fuerit notat im citatus, cum plus nocat: si
 contra litigantem principaliter lata, q̄ contra no-

fatim dicitur. Et hæc quoad fm dubium
ultra ea, quæ super hoc in primo quoq;
dicta fuerunt; neq; aliter insistant super fo-
re eorū, quæ possent in contrarium allegari,
prædictis satis clara oibus rñsio colligi po-
tunt; quicquid diligens faciliè pendet. ¶ Ve-
rū hanc habuisse notitiam de lite prius mota
Comiti Alberti, utri hanc sciētia sibi, & quoad quid
potuerit, & quæ sciētia fuerit necessaria: in
primis dictis vñr concludendū, q̄ licet ipse
sciētiæ sibi notificatum imò et si ad illud
sciētiæ fuerit citatus, tñ snia in eo lata,
rem iudicatam transiuerit ipsi comiti Al-
berto petitorio agere uolenti præiudicare
potuerunt. nā, ut dictum fuit, si non nocerent
nobis, si nunc uiueret, uolenti agere petito-
rio, an eandē s. fi. cū siml. multo minus de-
bere Comiti Alberto agenti super petito-
rio, q̄ ipse sciuerit, imò ad primū iu-
diciū notitiam uocatus, q̄ res iudicata fem-
p̄ magis nocet, cōtra quem principaliter lata
petitio d. l. s. p. d. l. 2. C. quib. res iud. non noc.
q̄ de re iud. cum siml. ¶ Secundo, p̄sup-
ponit uerū p̄iudicio, q̄ Comes Albertus
p̄iudicio, quo Iacobus ipse egit, agere uel
aliter dico ipsum non debere excludi, neq;
excludere exceptionem obflare, t̄ in primis,
non constat ipsum sciuisse litē illā fuisse motā,
nec in ea fuisse iudicatū, ergo sua sciētia ei no-
nō obuiat. nam, ut dixi supra, in ijs, in quibus
p̄iudicat, requirit ad hoc, ut snia contra
p̄iudicet alteri, q̄ si litem motā sciuerit li-
tere, & ante sniam latā, secus si post sniam,
Alex. in d. l. s. p. d. col. 7. in uerbi. Itē limita istū
latius dixi in 2. articulo. Sed nō constat
Albertū ante sniam sciuisse, ergo & c. ¶ Et q̄
aduersa sciētiā dicti Com. Alberti p̄ plu-
res pbare conata fuerit, t̄ tñ si bene, ac dilige-
nter dicta inspiciantur, de sciētia ipsius non
dubium, nec qualis fuerit causa, q̄ tunc inter fi-
lium, dictumq; Iacobū uerrebatur, deponunt:
ut dicant, famā, uocemq; publicā esse in ciui-
tate, alijq; in locis, maxime in loco Auer-
nensis maiore partē gentiū, & hominū, q̄ inter il-
los Auernio, & filias Angeli erat lis super nōnul-
tis de uolūtis ad illos de Auernio p̄ obitu An-
tonii non deponit ipsum Com. Albertū specia-
liter illa notitiā habuisse, maxime ante sniā
q̄ tpe quo in causa procederet, ac lite pen-
det potius post snias latas, quā iā in rem iudi-
cāuerant, ut facit primus testis ibi in fine di-
ctus, q̄ interrogatur. Præterea dictus primus,
secundus testis, ceteriq; testes examinati dicunt
publicā famam: & uocem inter maiore partē
gentiū, & hominū, ergo minorem partē hominū
scire, quæ ignorasse dicitur, neq; in illa maiori
parte esse, & spāliter Com. Albertū includit;
ut sub minori cōtineri potuit: & si testes oēs,
p̄ dicta rectē legantur, & considerentur, ut at
per facturos optimos iudices huius causæ cogni-
tū cognoscent, quanta in hoc fides sit illis adhi-
bita, & an concludant de sciētia dicti Com. Al-
berti, quo lis penderet: qđ quidem necessariū
ad hoc, ut sciētia Comiti Alberto nocere
per prædicta, p̄supponendo tñ, q̄ essemus
in quo sola sciētia sibi nocere posset: qđ
nequaquam existimo per plura, quæ dicta
in præcedenti articulo, ubi fuit conclusum,
sciētiā sibi nocere non potuisse, nisi et

iudicialiter fuisset illi intimatū, atq; notificatum,
immo nisi expressē, & notitiam fuisset in illa causa
citatus, cū non simus in aliquo ex illis casib. in quib.
snia cōtra unū lata alteri præiudicat, ad d. l. 1. §.
cū d. ff. si cui plus, q̄ per l. falc. & iuxta ea, quæ hñr
per Imol. & alios in l. decem ff. de verb. oblig. & per
51 Alex. in d. l. s. p. d. ¶ Quod aut in terminis, in quib.
snia alteri nocere non solet, simplex sciētia nō suf-
ficiat, nisi et fuerit notificatum, plures vñr tenere, ut
supra dixi, neq; Alex. in d. l. s. p. d. p̄sertim in col. 29. &
30. in hoc contradicit, nam licet illis casibus, quib.
snia alteri quoq; nocere solet, ipse sciētiā nō re-
quirat per text. in l. si superatus ff. de pigno. & p̄ alia,
tñ alijs in casibus, in quib. snia regulariter non solet
tertio præiudicare, ipse nō dicit, neq; uult simplicē
sciētiā facere, ut snia inter alios lata tertio nocere
queat: imò circa prin. illius legis sentire vñr, necessa-
riam esse citationem, seu notificationē ultra sciē-
tiā, ueluti supra in alio præcedente articulo tetigit;
52 Quodq; simplex sciētia nō sufficiat, ita arguo t̄ qñ
sumus in ijs, in quib. denūciatio, seu notificatio fit
ad aliū finem, q̄ certiorandi, ut ad aliquid facien-
dum, seu prohibendum, tunc simplex sciētia non
sufficit, neq; nocet, nisi facta fuerit intimatio, & no-
tificatio Bart. in l. denunciale §. 1. per illum text. ff.
de adult. & in l. quidam decedens in fi. ff. de admin.
tuto. l. 1. in fi. ff. de actio. emp. Bar. in litem ueniant
§. petita ff. de pet. hared. cum siml. Sed in ijs ca-
sibus, in quib. snia alteri tertio nocere non solet, re-
quiritur sciētia tertij, ut possit uenire ad se defen-
dendum, & ad allegandum iura sua, item ut possit
appellare, & appellationem p̄sequi, ut probat in d.
l. s. p. d. in 2. respon. & circa finem, ubi docet hoc sen-
tiant, exemplificando, qñ sit faciēda notificatio
in terminis illius text. ut ibi per Alex. Imol. & alios
post Bar. ergo simplex sciētia dicti Comiti Alber-
to nocere non potuit casu, quo ante sniam sciue-
rit. Præterea est de mente Bal. in l. 1. C. de tempo. ap-
pella. circa fi. & in auth. hodie C. de appell. & est bo-
nus text. in l. 1. in fi. ff. qñ appellandum sit, ibiq; Alex.
post Bart. in apof. q̄ ad hoc, ut snia lata absenti cita-
to p̄iudicet, requiritur, q̄ de ea fiat illi notificatio p̄
personā publicā, & iudicis autoritate ad effectū,
ut possit appellare, utq; post decem dies snia queat
exequutioni mādari, si appellatum nō fuerit. Qua-
re ex prædictis vñr oīno concludendum, q̄ Comes
Albertus, et p̄supposita illius sciētia, nō debuit,
neq; debet impediri, quo minus possit aduersus di-
ctas filias Angeli agere petitorio ad bona, de quib.
in dicto testamento Ioannis, ac contra illas etiam
obtinere in causa uirtute substitutionis, de qua in
primo articulo dictum est. Laus Deo.

S V M M A R I V M.

- 1 In hereditatibus, legatis, & fideicommissis quæ tempora inspi-
ciantur, & nu. 14.
- 2 Contractus initij, et tēpus quoad acquisitionē inspicit, et nu. 14.
- 3 Monachus unius monasterij de uoluntate superioris prior alte-
rius monasterij effectus, reuocabilis tamen, cui acquirit hære-
ditatem sibi tempore prioratus delatam, & nu. 15.
- 4 Collegiū in locum alterius subrogatum, uel in quod fuit aliud
translatū, iura, & bona oīa illius primi acquirit, & nu. 16.
- 5 Collegio dissoluto, bona, & iura illius inter eos, qui sunt de col-
legio, sunt diuidenda, & num. 7.
- 6 In legatis, & fideicommissis conditionalibus, seu factis in diem
incertam quod tempus inspicitur.
- 7 Monacho relicto ante translationem sui ad aliam religionē
primo monasterio acquiritur.
- 8 Collegium, aliquibus de eo ad aliud se transferentibus, idē sem-
per remanet, & ius omne in ijs, qui remanent, conseruatur.
- 9 Numeritatis ius, et oībus de illa extinctis, in habitu perire nō
dicitur,